

Ведно сички насядахми,
 Ножове си извадихме,
 Послѣ овни разкѣсахме,
 Братскій си гы раздѣлихмы :
 Подемнахме да ядемъ,
 Сили да си подкрѣпимъ.
 Три залѣка не глѣтнахми,
 Кога сички настрѣхнахми :
 Ненадѣйно когато,
 Чю ся екотъ внезапно;
 Пукна пушка страхотно,
 Стражя крясна минутно.
 Далекъ шумъ ся раздади,
 Вся тишина поквари :
 Зачюхж ся гласове,
 Екнахж ми долове.
 Изведнажь ся ми стрѣснахми,
 Оржжіж грабнахми ;
 На заклонъ ся турнахми ,
 Около ся пржснахми.
 Знакъ да чюемъ чякахме,
 Силенъ поглѣдъ опнахме :
 Въ срѣдній рѣтъ глѣдахми, —
 Пушкити си запнахми.
 Голѣмъ викъ ся раздади,
 Весело ся тукъ обади :
 Дрызгавъ единъ силенъ гласть, —
 Уши, очи онахъ азъ :
 „— Еї вії тамо, ускоци !
 „Вѣвъ имято на льва,
 „Отъ дружина отборъ момци.